

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ.

(Συνέχεια τοῦ προηγ. φυλλ. καὶ τέλος.)

Ἵπάρχουσιν ἄφ' ἑτέρου οἱ ἀντιτείνοντες· καθηγητὴς τις εἶπεν ὅτι ἡ ἐξηγοῦσα τὰς ἐπιγενομένας ἐπὶ τῶν ζώων μεταβολὰς θεωρία τῶν Δαρουϊνιστῶν δὲν εἶναι ἀπολύτως δεκτὴ. Φέρ' εἰπεῖν, : “Ὁ μακρὺς, λέγει, τῆς καμηλοπαροῦλεως λαϊμὸς ἀποδίδεται εἰς τὸ ὅτι τὸ δολιγρόδειρον τοῦτο ζῶον νεμόμενον ἐπὶ τῶν καρπῶν ὑψικόρμων ζώων, ἐδίαιτο ἀτενίζον ἐκ γενετῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦθ' ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι θὰ ἔζη τότε μόνον εἰς τὰ δάση, τὰ δὲ βραχὺν ἔχοντα τὸν λαϊμόν θὰ ἀπέθνησκον τῆς πείνης” : οὕτως οὕτω ἄγνοισαν τοῦ κλίματος τῆς φυτείας καὶ τοῦ ζώου· ἄλλως πως τίνι τρόπῳ θὰ ἀνεπτύσσεται τὸ μέρος ἐκείνου τῆς σπονδυλικῆς στήλης τὸ ἀπολήγον εἰς λαϊμόν οὐ μόνον εἰς πολλὰ τῶν χειρσαίων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὑδροβία τὰ ποριζόμενα τὴν τροφὴν αὐτῶν ἀντιθέτως ἀπὸ τῶν τελειμάτων καὶ τοῦ πυθμένου τῶν λιμνῶν, ὡς ὁ κύκνος, οἱ γῆρας καὶ τὰ τοιαῦτα. “Ὅθεν, οἱ μὴ παραδεχόμενοι, τὴν θεωρίαν ταύτην, σαρκαστικῶς ἀπαντῶσιν, ὅτι ἂν τοῦτο εἴχεται ἀληθείας οἱ λαίμοι τῶν ζώων ἐδύναντο προϊόντες τοῦ χρόνου νὰ ρηάσωσι καὶ τὴν σελήνην ἂν ἐκλαμβάνοντα αὐτὴν ὡς μέγαν σικυὸν ἢ πέποννα ἐπεθύμουν νὰ τὸν γευθῶσιν. Τοιοῦτου ὅμως εἶδους γελοῖα ἐπιχειρήματα εἰς σπουδαίας μελέτας οὐδόλως ἀρμόζουσιν, διὸ μέχρις οὗ δοθῶσι λόγοι καὶ τοῦναντίον ἀποδείξεις, ἡ θεωρία τοῦ ἐξεληγμένου ἐμμένει ἀνέπαρος καὶ ἀκαταμάχητος.